Članak 40.

(1) Metode navedene u članku 13. stavku 3. Zakona pod točkama: a), b) i c) su klasične transakcijske metode, a metode pod točkama d) i e) su metode transakcijske dobiti. Pri odabiru metode za utvrđivanje transfernih cijena potrebno je utvrditi metodu koja je najprimjerenija određenom slučaju. Prilikom odabira u obzir treba uzeti prednosti i nedostatke navedenih metoda, primjerenost metode prirodi nadzirane transakcije što se određuje funkcionalnom analizom, dostupnost pouzdanih informacija potrebnih za primjenu odabrane metode, kao i stupanj usporedivosti nadziranih i nenadziranih transakcija, uključujući pouzdanost usklađenja usporedivosti koja mogu biti potrebna radi eliminacije njihovih međusobnih materijalnih razlika.

(2) Klasičnim transakcijskim metodama može se najizravnije utvrditi jesu li uvjeti trgovačkih i financijskih odnosa povezanih poduzetnika u skladu s načelom nepristrane transakcije. Uzevši u obzir prethodno navedene kriterije, kada je s jednakom pouzdanošću moguće primijeniti i klasičnu transakcijsku metodu i metodu transakcijske dobiti, prednost se daje klasičnoj transakcijskoj metodi, odnosno kada je s jednakom pouzdanošću moguće primijeniti metodu usporedivih nekontroliranih cijena i neku drugu metodu za određivanje transfernih cijena, prednost se daje metodi usporedivih nekontroliranih cijena, s naglaskom da je potrebno pronaći metodu koja je najprimjerenija određenom slučaju.

(3) Pri odabiru i primjeni metode prema članku 13. Zakona i stavku 1. i 2. ovoga članka, za utvrđivanje da li je neka transakcija provedena prema načelu nepristrane transakcije, treba učiniti i sljedeće:

1. prikupiti informacije o grupi, o položaju poreznog obveznika u grupi i analizi povezanih transakcija, odnosno opće informacije koje mogu biti iste za grupu i specifične informacije za poreznog obveznika;

2. identificirati izabranu metodu, opisati razmatrane podatke, metode i analize provedene za utvrđivanje transfernih cijena te objasniti i navesti razloge zašto je baš ta metoda odabrana;

3. sastaviti dokumentaciju o pretpostavkama i procjenama donesenima i izrađenima tijekom utvrđivanja rezultata transfernih cijena (vezano uz analizu usporedivosti, funkcionalnu analizu i analizu rizika);

4. sastaviti dokumentaciju o svim izračunima napravljenima prilikom primjene izabrane metode vezano uz poreznog obveznika i porezne obveznike s kojima se uspoređuje;

5. na odgovarajući način ažurirati dokumentaciju iz prijašnjih godina na koju se oslanjalo tijekom tekuće godine, kako bi se prikazalo prilagodbe zbog materijalnih promjena u relevantnim činjenicama i okolnostima;

6. sastaviti dokumentaciju koja navodi podlogu (temelj), odnosno na drugi način podupire ili je spomenuta prilikom rada na analizi transfernih cijena.

(4) Porezni obveznik je dužan, prije početka ili u vrijeme nadzirane transakcije, dokumentacijom potvrditi poduzete razumne napore u cilju utvrđivanja cijene u skladu s načelom nepristrane transakcije, na temelju informacija koje su mu u tom trenutku na raspolaganju.

(5) Ako porezni obveznik na kraju poreznog razdoblja utvrdi da postoji neusklađenost cijene s načelom nepristrane transakcije, dužan je provesti kompenzacijsko usklađenje.

(6) Kompenzacijsko usklađenje iz stavka 5. ovoga članka mora se obaviti prije podnošenja porezne prijave, a porezni obveznik mora pri podnošenju porezne prijave dostaviti i obrazloženje zbog čega cijena koju je utvrdio prije početka ili u vrijeme nadzirane transakcije nije zadovoljila načelo nepristrane transakcije.

(7) Usklađenje iz članka 13. Zakona i stavka 5. ovoga članka nije zapreka da se u mogućem postupku nadzora provede naknadno usklađenje, niti to usklađenje ima utjecaja na eventualni postupak zajedničkog dogovaranja.